

Împrăștiati, fără de întoarcere...

Evelin L. Ș. Andrei

Ne-mprăștiem prin lume, uitându-ne strămoșii...
Ne-mprăștiem prin lume, ne-mprăștiem ca proștii.
Lăsăm în urmă mame, lăsăm în urmă tați,
Lăsăm în urmă prunci, bătrâni rămân uitați...

Lăsăm în urmă totul —tradiții, moșteniri,
Lăsăm hoți să ne fure trăirea din simțiri;
Ne-mprăștiem prin lume, visând la "altceva",
La tot ce, de sub nas, ni s-a furat cândva,

La tot ce am avut și nu vom mai avea...
Noi i-am lăsat să facă mai rău ce se putea.
Ne-mprăștiem prin lume, pentru c-așa se vrea,
Că nu pot vinde țara cu tot cu noi în ea...

Că nu ne pot seca când straja e acasă.
Că doar astfel se poate ca planul să le iasă.
Ne vor împrăștiati, prin lume rătăciți,
Ne vor tot mai sleiți și tot mai aiuriți.

Ne vor în bezna minții, fără de-ntoarcere,
Iar țara s-o transforme într-o afacere.
Ne vor împrăștiati, străini și fără nume,
Să risipească țara tăcut și fără urme.

Ne vor împrăștiati, fără de-ntoarcere,
Pioni sacrificați, trimiși în recunoaștere.
Să ni se facă felul, fără s-avem habar,
Iar de ne vom trezi, să fie în zadar...